

ਏਲੀਆਹ — ਸੰਖਿਆ ਛੇ

ਦਸ ਪਰਖਾਂ

Jeff Pippenger

2023-10-05

ਅਸੀਂ ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕਤਾ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮਾਊਂਟ ਕਾਰਮਲ ਅਤੇ ਮਾਊਂਟ ਸੀਨਾਈ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਸਿੰਗ ਲਈ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨਵਾਦ ਦੇ ਸਿੰਗ ਲਈ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਸਿੰਗ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਹੈ।

ਪਿਛਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਅਧਿਆਇ ਤੇਰਾਂ ਅਤੇ ਚੌਦਾਂ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਪਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅੰਤਕਾਲੀਨ ਗਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਚੌਦਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨਾਂ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਗਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੰਤਕਾਲੀਨ ਗਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

“ਉਹ ਦੂਤ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕਤ੍ਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਵਿਸਤਾਰ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਕੰਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1840–44 ਦੀ ਆਗਮਨ ਲਹਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹਿਮਾਈ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ; ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕੇਂਦਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਧਰਮ-ਸੁਧਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਦੇਖੀ ਗਈ ਸੀ; ਪਰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਆਖਰੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਲਹਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਜਾਵੇਗੀ।” *The Great Controversy*, 611.

ਆਰੰਭਕ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਸੀਂ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਦੂਤ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅੰਦੋਲਨ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਲੀਸਿਆ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ।

“ਬਾਬਲ ਬਾਰੇ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ‘ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਆਕਾਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ।’ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 18:5। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਭਰ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਮ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੋਕ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਵਾਂ ਦੀ ਭੇਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਜਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਕੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ‘ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਿਪਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾ ਲੈਣ।’ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਅੰਦੋਲਨ, ਜੋ ਉਸ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਬਲਵਾਨ ਸੁਰ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੱਚਾ ਸੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ‘ਹੇ ਮੇਰੇ ਲੋਕੋ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਓ।’ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ, ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਕੇ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅੰਤਿਮ ਚੇਤਾਵਨੀ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ।” *The Great Controversy*, 604.

ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ “ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ” ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਦੂਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਪੁਸਤਕ *Early Writings* ਵਿੱਚ

ਕਰਦੀ ਹੈ।

“ਯਿਸੂ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਕੋਲ ਉਤਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਵੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਤ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਯੁਕਤ ਜੇਤ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰੋਧ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣੀ ਸੀ।” *Early Writings*, 245.

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਉਹ ਦੂਤ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉਤਰਾ। ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਰੂਪ ਉਸ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਉਤਰਾ ਸੀ। ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਯਸਾਯਾਹ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਛੇਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਤੀਜੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਦੂਤ ਉਤਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉਤਰਦਾ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਵੱਡਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋ ਗਈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ 18:1.

ਯਸਾਇਆ ਛੇ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਦ ਉਸੇ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਸੈਨਿਆਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਹੈ; ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ 6:3.

ਭੈਣ ਵ੍ਰਾਈਟ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਸੰਬੰਧੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦੀ ਚਲਵਲ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਜੋੜਦੀ ਹੈ।

“ਸਿੰਹਾਸਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੇਰਾਫੀਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਨਿਹਾਰਦੇ ਹੋਏ ਇਤਨੇ ਗੰਭੀਰ ਭਯ-ਭਕਤੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵੱਲ ਆਤਮ-ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਜਾਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਤੱਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਸੈਨਾਵਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਹੈ, ਜੋ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਚੇਰੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਦੋਂ ਜਿੱਤ-ਭਰੀ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਧੁਨੀ ਸੁਰੀਲੇ ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਇਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਤੱਕ ਗੂੰਜਦੀ ਹੈ, ‘ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਹੈ।’ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ-ਭਰੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਉਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਅਭਿਲਾਸ਼ਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਧ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।”

“ਯਸਾਯਾਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਦਰਸ਼ਨ ਅਥੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।”
Review and Herald, December 22, 1896.

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ, ਅਤੇ ਛੇਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਯਸਾਯਾਹ, ਨਾਲ ਹੀ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਰਾਈਟ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਸੇ ਹੀ ਬਿੰਦੂ ‘ਤੇ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਬਣਿਆ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਇਤਿਹਾਸ, ਜੋ 1863 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਤਰੇ ਹੋਏ ਦੂਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇਤਿਹਾਸ ਸਮੇਤ, ਉਤਰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਰੰਭਿਕ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਚੰਦਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰਥ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵੱਲ ਮੁੜਾਂਗੇ। ਮੂਸਾ ਵੱਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਬਾਰੀਆਂ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਮਿਸਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਅਤੇ ਕਾਲੇਬ ਨੂੰ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੂਸਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਖਿਮਾ ਕੀਤੀ ਹੈ: ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਿਵੇਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉਹ ਚਮਤਕਾਰ ਵੇਖੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਦਸ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਪਰਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ; ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਉਹ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਗੇ ਜਿਸ ਦੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਉਆਂ ਨਾਲ ਸੌਂ ਖਾਧੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੇਗਾ: ਪਰ ਮੇਰਾ ਦਾਸ ਕਾਲੇਬ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਹੀ ਆਤਮਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪੂਰੇ ਮਨ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਵਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰੇਗੀ। ਗਿਣਤੀ 14:20-24.

ਇੱਥੇ ਗਿਣਤੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਇਤਿਹਾਸ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਨੇ ਅਗਲੇ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੌਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ," ਤਿਵੇਂ "ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇਗੀ।" ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਥਨ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਤੇਰਵੇਂ ਅਤੇ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਇਤਿਹਾਸ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੂਤ ਦੀ ਮਹਾਨ ਚਲਵਲ ਵੱਲ ਅਗਾਊਂ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਠਾਰਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੀ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਗਿਣਤੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ, ਇਸਲਾਮ ਸੰਬੰਧੀ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਾਚਾ-ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੋ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਤੀਸਰੀ ਹਾਏ ਬਾਰੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨੇ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਲਿਆਹ ਦਾ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼, ਜੋ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇਲਿਆਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਅੰਦਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦਾ ਇਲਿਆਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪੁਨਰਾਵਰਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਅੰਦਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੇ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਇਸਲਾਮ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਦੂਤ ਦੇ ਅਵਤਰਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ "ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤਿਤਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਭਾਵੇਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਦੂਤ "ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤਿਤਵ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੂਤ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਦੂਤ ਧਰਤੀ ਨੂੰ "ਆਪਣੀ" ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੇਖ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਨਿਆਂ ਦਾ ਉਹ ਸਾਧਨ ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਲਿਆਈ, ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਲਿਆਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦਾ ਉਹ ਸਾਧਨ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੈਵਿੰਗ-ਡੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਪਰਖ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਲਿਆਹ ਅੰਦੋਲਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਲਿਆਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮਿਲਰ ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

"ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਮੂਸਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਾਪ ਅਤੇ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਕਸ਼ੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ ਜੋ ਧਰਮੀਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਵੇਲੇ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣਗੇ। ਇਲਿਆਹ, ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ

ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾ ਹੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਮਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਜੋ 'ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਅੱਖ ਝਪਕਦੇ ਹੀ, ਅਖੀਰਲੀ ਤੁਰਹੀ ਦੇ ਸਮੇਂ' 'ਬਦਲੇ ਜਾਣਗੇ;' ਜਦੋਂ 'ਇਸ ਨਾਸਵੰਤ ਨੇ ਅਮਰਤਾ ਧਾਰਣ ਕਰਨੀ ਹੈ,' ਅਤੇ 'ਇਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਅਕ੍ਰਮਤਾ ਧਾਰਣ ਕਰਨੀ ਹੈ।' 1 Corinthians 15:51-53. ਯਿਸੂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਆਵਰਿਤ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ 'ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਮੁਕਤੀ ਲਈ' ਆਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 'ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਦੂਤਾਂ ਸਮੇਤ' ਆਵੇਗਾ। Hebrews 9:28; Mark 8:38. ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਉਧਾਰਤਾ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਮਹਿਮਾ-ਭਰੇ ਰਾਜ ਦਾ ਲਘੂ-ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ,—ਮਸੀਹ ਰਾਜਾ, ਮੂਸਾ ਪੁਨਰੁੱਥਿਤ ਪਵਿੱਤਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿ, ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜੋ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।" The Desire of Ages, 412.

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਲੰਘਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੋ ਦੋ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦਸ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੁਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਚੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਸਵੇਂ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਧਰਤੀ ਬਾਰੇ ਬੁਰੀ ਖ਼ਬਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਚੰਗੀ ਖ਼ਬਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਇਤਿਹਾਸ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਪਰਖ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਜਾਂ ਹਾਰ ਉਸ ਚੋਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕੋ ਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਵਿਧੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਬਾਰਾਂ ਜਾਸੂਸਾਂ ਨੇ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਪਰ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਨਤੀਜੇ ਕੱਢੇ ਗਏ। ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਮਨੁੱਖੀ ਡਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ, ਦੂਜੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ। ਇੱਕ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਮਿਸਰੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੇ ਵੀ ਬਾਬਲ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬਣਨ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ 1844 ਦੀ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ। ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਬਾਰਾਂ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ "ਰਿਪੋਰਟਾਂ" ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। 1863 ਵਿੱਚ, ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਕੋਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 1863 ਵਿੱਚ, ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਮੁੜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਬਾਈਬਲੀ ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜੋ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਗਿਣਤੀ ਚੌਦਾਂ ਦੇ ਬਗਾਵਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਆਖਿਰਕਾਰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਏ।

ਗਿਣਤੀ ਦਸ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਭ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਰਥ ਉਸ ਅਨੁਛੇਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। "ਦਸ" ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਅਤਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪਰਖ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਯੂਰਪ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਉੱਤਰੀਆਂ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਦਸ-ਗੁਣਾ ਸੰਘ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਮੁਰਨਾ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਕਲੇਸ਼ ਸਹਿਣਾ ਸੀ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਤੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰ; ਵੇਖ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਕੈਦਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਸੁਟੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਪਰਖ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਸ ਦਿਨ ਕਲੇਸ਼ ਸਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਰਹੁ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮੁਕਟ ਦਿਆਂਗਾ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 2:10.

ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਸਮੁਰਨਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਡਿਓਕਲੇਟੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਤਪੀੜਨ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮੁਰਨਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਕਠੋਰ ਉਤਪੀੜਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਸ ਸਾਲ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ। ਹੋਰ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਸਮੁਰਨਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਤਪੀੜਨਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਸਾਮਰਾਜੀ ਰੋਮ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਸੱਤ ਵਿੱਚ ਦੱਸ ਸਿੰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਦੱਸ ਰਾਜੇ ਉਹੀ ਰਾਜੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਅਹਾਬ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਤਪੀੜਨ ਦਾ ਉਹ ਸਾਧਨ ਸਨ ਜਿਸਦਾ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੇ ਅੰਧਕਾਰ ਯੁੱਗਾਂ ਦੌਰਾਨ ਹੋਏ ਕਤਲੇਆਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਉਪਯੋਗ ਕੀਤਾ। “ਦਸ” ਉਸ ਰਾਜਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਯਜ਼ੋਬਲ ਲਈ ਉਤਪੀੜਨ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ “ਦਸ” ਪਰਖ ਦੇ ਇੱਕ ਅਵਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਦਸ ਦਿਨ ਪਰਖ ਲੈ; ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਦਾਲਾਂ ਅਤੇ ਪੀਣ ਲਈ ਪਾਣੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਵੇਖੇ, ਤਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨਾਲ ਵਰਤਾਓ ਕਰ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਸ ਦਿਨ ਪਰਖਿਆ। ਅਤੇ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਜਵਾਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੋਹਣੇ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਦਿੱਸੇ, ਜੋ ਰਾਜੇ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਖਾਂਦੇ ਸਨ। ਦਾਨੀਏਲ 1:12-15.

ਗਿਣਤੀ ਅਧਿਆਇ ਚੌਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਦੱਸ ਪਰਖਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੱਸ ਵਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮੈਂ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਉੱਨਾ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉਹ ਅਦਭੁਤ ਕੰਮ ਵੇਖੇ ਹਨ, ਜੋ ਮੈਂ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਦਸ ਵਾਰ ਮੇਰੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ। ਗਿਣਤੀ 14:21, 22.

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਉੱਤੇ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਖੋਜ ਕਰੋ ਕਿ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਦਸਵੇਂ ਇਮਤਿਹਾਨ ਤੱਕ ਕਿਹੜੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਗ਼ਾਵਤਾਂ ਉਹ ਨੌਂ ਬਗ਼ਾਵਤਾਂ ਜਾਂ ਅਸਫਲ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਕੁਝ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਰੂਪ ਮਿਲਣਗੇ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦਸ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਰੂਪਤਾ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦਸ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 1844 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ ਉੱਠੇ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਠੀਕ ਸਥਾਨ ਵੀ ਉਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਇਮਤਿਹਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 1798 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸਮੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ।

“ਮਿਨੀਐਪੋਲਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਰਤਨ ਨਵੀਂ ਰੂਪ-ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਬਖਸ਼ੇ। ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਆਇਆ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸੇ ਹਠ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਹਠ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਹੱਦ-ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਹੱਦ-ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਕੀ ਸਨ। ਬਚਨ ਤੋਂ ਸਬੂਤ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਤਰਕ ਵੀ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਤਰਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨ ਟਿਕੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੋਹਰਬੰਦ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਿਰਣੈ ਕਰ ਬੈਠੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਭੁੱਲ ਹੈ ਜੋ ‘ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਹੱਦ-ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ’ ਨੂੰ ਹਟਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਹੱਦ-ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦੀ ਇਕ ਵੀ ਖੁੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਵਿਗਾੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਬਣਾ ਲਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਹੱਦ-ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਕੀ ਹੈ।”

1844 ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦਾ ਲੰਘਣਾ ਮਹਾਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਦੌਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਹੈਰਾਨ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਹੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੰਬੰਧ ਸੀ, [ਨਾਲ ਹੀ] ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦਾ ਵੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਹ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਇਆ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ।" ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੀਲ-ਪੱਥਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮੰਦਰ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸੱਚ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਦੂਕ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਸੀ। ਚੌਥੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਬਤ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਉਲੰਘਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਬਲ ਕਿਰਨਾਂ ਨਾਲ ਚਮਕਿਆ। ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀ ਅਮਰਤਾ-ਰਹਿਤਤਾ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਮੀਲ-ਪੱਥਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਮੀਲ-ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਆ ਸਕੇ। ਪੁਰਾਣੇ ਮੀਲ-ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਰੋਣਾ-ਧੋਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਪਿਤ ਹੈ।" *The 1888 Materials*, 518.

22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ।

"ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਤਿ-ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਾਲੇ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਤੀਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਭੇਜਿਆ। ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਚਮੈਂਟ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਤਰਾ, ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈਂਕਰ ਧਮਕੀ ਦੇ ਨਾਲ।" *Early Writings*, 254.

22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਤ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਰਮਪੱਤਰ ਲੈ ਕੇ ਉਤਰਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਖਾਣਾ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ "ਲੈਂਡਮਾਰਕਸ" ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖਾਧੇ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਨਾ ਖਾਧੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚਰਮਪੱਤਰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਚਰਮਪੱਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਛੇ ਪਰਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਛੇ ਪਰਖਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਾਣੀਆਂ ਗਈਆਂ: "ਸਮੇਂ ਦਾ ਬੀਤ ਜਾਣਾ," ਜੋ ਤੇਈ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ; ਨਿਆਂ, ਜੋ "ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ" ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼; "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ"; "ਸਬਤ"; ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ "ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਮਰਤਾ-ਰਹਿਤਤਾ" ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਉਹ ਛੇ ਸੱਚਾਈਆਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤਿਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੀਲ-ਪੱਥਰਾਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਨਾ ਚਾਹੁਣ, ਪਰ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਲ ਪੂਰਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਪਰਖਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਣ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹੇ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਈਆਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਾਰੰਵਾਰ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਹਮਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਗਲੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।

"ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਬਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ 14:9-12 ਦੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ, ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਭਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਹਾਨ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਚਲਵੱਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸੀ, ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿ ਤੀਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਤੀਜਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: 'ਇੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧੀਰਜ ਹੈ: ਇੱਥੇ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।' ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਸਬਤ-ਸੁਧਾਰ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਸਨ; ਪਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਛਾਪ ਕੀ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਾਡੀ ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋਤਿ ਚਮਕਾਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਧੀਰੇ-ਧੀਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਨੂੰ ਖੋਜ ਕੱਢਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾਪੂਰਣ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਕੜੀ ਦਰ ਕੜੀ। ਸਾਵਧਾਨੀ, ਚਿੰਤਾ, ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਮਿਹਨਤ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਕੰਮ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਗਿਆ, ਜਦ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਸੱਚਾਈਆਂ—ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ, ਪਰਸਪਰ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਸੰਪੂਰਣ ਸਮੂਹ—ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।”

“ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਐਲਡਰ ਬੇਟਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਮਸੀਹੀ ਸੱਜਣ, ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਪਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਐਸੇ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਵਰਤਾਉ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋਵਾਂ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਹਿਰੀ ਰੁਚੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੋਲਣਾ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: ‘ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੰਦੇਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਥੋਮਸ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਾਂ ਕਿ ਭੈਣ ਨੇ ਅੱਜ ਰਾਤ ਜੇ ਗਵਾਹੀ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਾਣੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਧਿਕ ਖੁਸ਼ ਮਨੁੱਖ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਮੇਰਾ ਹਿਰਦਾ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਕਤਾ ਸੱਚੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਅਦਭੁਤ ਗੱਲਾਂ ਕਿਵੇਂ ਵਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।’”

“ਮੇਰੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਟਾਪਸ਼ਮ, ਮੇਨ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਇੱਕ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਈ, ਜਿੱਥੇ ਐਲਡਰ ਬੇਟਸ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦਰਸ਼ਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਹਨ। ਉਹ ਸਭਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਰੁਚੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰ ਗਿਆ; ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਗ੍ਰਹਿਆਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਉਹ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ। ਤਦ ਐਲਡਰ ਬੀ. ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਖਰੋਲ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਖਰੋਲ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਝਾਤ ਮਾਰੀ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ: ‘ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਹੈ।’ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਇੰਨਾ ਨਿਰਭਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸਵਰਗ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।” Testimonies, volume 1, 78–80.

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਧਾਂਤਕ ਕਸੌਟੀਆਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਸੌਟੀਆਂ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਕੇ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਉੱਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸਬਤ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਨਿਆਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਸਬਤ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤਕ ਕਸੌਟੀਆਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਛੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਸੌਟੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਜੇਸ਼ਫ਼ ਬੇਟਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਮੁੰਦਰੀ ਕਪਤਾਨ, ਜੋ ਖਰੋਲ ਵਿਗਿਆਨ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਚਿਤ ਸੀ, ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦਸੰਬਰ 1844 ਵਿੱਚ, ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਸੱਤਵੇਂ ਪਰਖ ਆ ਪੁੱਜੀ।

“ਬਾਈਬਲ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਕੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਜੇਕਰ ਸਾਕੀਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿਉ। ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਬੋਲਿਆਲ ਦਾ ਏਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।” Selected Messages, book 3, 33.

ਵੱਡੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਇੱਕ ਲੇਖ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ “ਹਰ ਇਕ ਸੰਤ” ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤਾ।

“ਮੇਰਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ 2300 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਨਵੀਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਮੰਦਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਸੀਹ ਸੇਵਕ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਭਰਾ ਕੋਜ਼ੀਅਰ ਕੋਲ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਸੱਚਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਭਰਾ C. ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਲਿਖ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ Day-Star, Extra, February 7, 1846 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ Extra ਦੀ ਹਰ ਇਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜਨ ਨੂੰ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਾਂ।” A Word to the Little Flock, 12.

ਉਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਕੋਜ਼ੀਅਰ ਵੱਲੋਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਗਮਨ ਦੇ ਵਰਣਨ ਲਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਕਈ ਗਲਤ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਿਖਿਆ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ 1850 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੁਸਤਕ Early Writings ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ “ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘੜੀ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਿੱਤੀ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ‘ਰੋਜ਼ਾਨਾ’ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸੀ।”

“ਫਿਰ ਮੈਂ ‘ਨਿੱਤ’ (ਦਾਨੀਏਲ 8:12) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ‘ਬਲੀਦਾਨ’ ਸ਼ਬਦ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੂਲ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਘੰਟੇ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ 1844 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਏਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਤਦ ਲਗਭਗ ਸਭ ਹੀ ‘ਨਿੱਤ’ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕਮਤ ਸਨ; ਪਰ 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮਤ ਅਪਣਾਏ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਕੁਮ ਆਏ।” Early Writings, 74.

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ “ਨਿੱਤ” ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਆਰੰਭਿਕ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਵਿਧੀ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ “ਨਿੱਤ” ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸਮਝ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਸਪਸ਼ਟ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ “ਨਿੱਤ” ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਪਗਾਨਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “ਨਿੱਤ” ਦੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਸਹੀ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਸਿੱਧੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਝੂਠਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੋ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਨਿੱਤ” ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੂਤਾਂ” ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ “ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰਗ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ!”

“ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਭਰਾ ਡੈਨੀਅਲਜ਼ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਮਨ ਉੱਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਅਤੇ ਐਲਡਰ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਦਾ ਮਨ ਉਹਨਾਂ ਦੂਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰਗ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।” Manuscript Releases, volume 20, 17.

ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਹੁਣ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ “ਕਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਥਾਲੀਆਂ” ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੰਭੀਰ ਅਸਵੀਕਾਰਤਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇੰਨੀ ਤੀਵ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੈਨੀਅਲਜ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸਕੋਟ ਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ (ਪੈਗਨਿਜ਼ਮ) ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ (ਉਸ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ) ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਿਧਾਂਤਕ ਪਰਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅੱਠ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

1863 ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਨੌਵੀਂ ਪਰਖ 1850 ਵਿੱਚ ਹਬੱਕੂਕ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਟਿਕਾ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਹੈ। 1843 ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਚਾਰਟ 1842 ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ 1843 ਦੀ ਚਾਰਟ ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ 1843 ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਬੱਕੂਕ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਟਿਕਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ 1850 ਵਿੱਚ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਬੱਕੂਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪਟਿਕਾਵਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਪੋਤੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਜੀਵਨੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆਤਮਕ ਸਰਵੇਖਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1850 ਦੀ

ਚਾਰਟ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਹ ਐਸਾ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਚੁਣ ਕੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਟਿੱਪਣੀ ਜੋੜਦਾ ਹੈ।

“ਭਰਾ ਨਿਕੋਲਸ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੈ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।—ਪੱਤਰ 28, 1850.

“ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਵੀ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੌਸਲਾ ਮਿਲੇਗਾ:

“ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣਾ ਵੀ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪੱਤਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇ ਸਕਣ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੱਚਾਈ ਮਨ ਤੋਂ ਮਿਟੇ ਨਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਪੱਤਰ ਉੱਥੇ ਵੀ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਦੂਤ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ।—ਓਹੀ”

“ਨਵੇਂ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਾ ਮੌਕਾ Present Truth ਦੇ ਉਸ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਜੇਮਜ਼ ਨੇ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ:”

“ਚਾਰਟ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਲਕ੍ਰਮਿਕ ਚਾਰਟ, ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੈਸਾਚੂਸੇਟਸ ਦੇ ਡੋਰਚੇਸਟਰ ਦੇ ਭਰਾ ਓਟਿਸ ਨਿਕੋਲਸ ਦੀ ਦੇਖਰੇਖ ਹੇਠ ਲਿਥੋਗ੍ਰਾਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਚਾਰਟ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਸੂਚਨਾ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।—Present Truth, November, 1850.

“ਜਨਵਰੀ 1851 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਚਾਰਟ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ \$2 ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਟ ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੁਫਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ’ (Review and Herald, January, 1851)। ਕੁਝ ਉਦਾਰ ਦਾਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।” Arthur White, Ellen G. White: The Early Years, volume 1, 185.

1843 ਦੇ ਚਾਰਟ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ 1843 ਦਾ ਚਾਰਟ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਗ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਕਿ ਅੰਕ ਉਹੋ ਜਿਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਕੁਝ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਉੱਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਓਹਲੇ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹਟਾਇਆ ਨਾ ਗਿਆ।” Review and Herald, November 1, 1850.

1850 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚਾਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸ ਨੇ 1850 ਦੇ ਚਾਰਟ ਲਈ ਉਹੀ ਦਿਵਯ ਮੰਜੂਰੀ ਦਰਸਾਈ ਜੋ 1843 ਦੇ ਚਾਰਟ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋਰ ਚਾਰਟ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਨਵਾਂ ਚਾਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਛਾਪਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

“ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਚਾਰਟ-ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਹ ਭਰਾ ਰੇਡਜ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਭਰਾ ਕੇਸ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਚਾਰਟ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਦੂਤਾਂ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਯਿਸੂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਨ ਲਈ ਭੱਦੀਆਂ, ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਰਚਣ ਵਿੱਚ ਧਨ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਭਰਾ ਨਿਕੋਲਸ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਟ

ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਚਾਰਟ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਚਾਰਟ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਲਈ ਪਰਯਾਪਤ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਲਈ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਚਾਰਟ ਬਣਾਵਾ ਕੇ ਰੰਗਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਭ ਨੂੰ ਵੀ ਉਤਨੀ ਹੀ ਲੋੜ ਸੀ।

“ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਭਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਚੈਨ, ਅਸਥਿਰ, ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਕ੍ਰਿਤਘਨ ਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚਾਰਟ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਚਾਰਟਾਂ ਦਾ ਸਭਾ ਉੱਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ। ਇਸ ਨੇ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਹਲਕੀ, ਭੁਸੀ-ਵਰਗੀ, ਉਪਹਾਸਪੂਰਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ।”

“ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਚਾਰਟ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਵੀ, ਮਨ ਉੱਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਂਦੇ ਸਨ। ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਈ, ਸੁਹਾਵਣਾ ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਹੈ। ਮਨ ਲਗਭਗ ਅਗੋਚਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਹੋਰ ਚਾਰਟ, ਜੋ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਮਨ ਵਿੱਚ ਘ੍ਰਿਣਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਨਾਲੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਧ ਟਿਕਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਵੱਧ ਦਿੱਸਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਚਾਰਟ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਅਤੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੱਕ ਭਰਾ ਕੇਸ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਘੇਰੇ ਰਹੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਾਸੋਂ ਸਵਰਗੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।”

“ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਸਾਧਨ, ਜੋ ਚਾਰਟ ਛਪਵਾ ਕੇ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰਥ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਟ੍ਰੈਕਟ ਆਦਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਭਲਾਈ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਬਚਦੇ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਚਾਰਟ-ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਬੁਖਾਰ ਵਾਂਗ ਫੈਲ ਗਿਆ ਹੈ।” Manuscript Releases, number 13, 359; 1853.

ਉਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ “Brother Nichols ਦੁਆਰਾ [1850] ਚਾਰਟ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ,” ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ “ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਚਾਰਟ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ [Habakkuk two] ਸੀ।” ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਛਾਣਿਆ ਕਿ “ਉਹ ਚਾਰਟ” [ਬਹੁਵਚਨ; 1843 ਅਤੇ 1850], ਜੋ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ਿਤ ਸਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਵੀ ਮਨ ਉੱਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ।” Habakkuk two ਨੇ Millerites ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਲਿਖਣ, (ਬਹੁਵਚਨ ਵਿੱਚ), ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਕੋਈ ਉਹ ਦੇ ਚਾਰਟ ਪੜ੍ਹੇ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਦੌੜ ਸਕੇ। ਦੈਵੀ ਚਾਰਟਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਾਧੂ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ Uriah Smith ਦੇ 1863 ਦੇ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਚਾਰਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਲਿਖ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਉਹ ਦੌੜ ਸਕੇ। ਹਬੱਕੁਕ 2:2।

ਦਸਵੀਂ ਪਰਖ ਇਸ ਲੇਖ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਗਿਣਤੀ ਅਧਿਆਇ ਚੌਦ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਦੁਆਰਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤੀਆਂ ਦਸ ਪਰਖਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਬਰਾਨੀ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਰਮ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਇਸ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਨੁਮਾਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਦਸ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਚੋਣ ਲਈ ਕੁਝ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਦਸਵੀਂ ਪਰਖ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਘਿਸਾਓ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਦੇ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦ ਤੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਬਾਰੀ ਮਰ ਨਾ ਗਏ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸ ਸਿੱਧਾਂਤਕ ਪਰਖਾਂ ਦੀ ਮੇਰੀ ਚੋਣ ਉੱਤੇ ਐਤਰਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲੱਗਣ ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਸਵੀਂ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਉਤਨੀ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਦਸ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਸੀ। ਇਹ ਲੇਵੀਆਂ 26 ਦੇ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਪਹਿਚਾਣ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹਨ।

ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਇਸ ਸਨਾਖਤ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੇਵੀਆਂ 26 ਦੇ ਸੱਤ ਸਮੇਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਅਸਫਲਤਾ ਹਨ।

“ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਕੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਸਦਾ ਲਈ ਸੱਚਾਈ ਵਜੋਂ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜੋਤਿ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ। ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਉੱਠਣਗੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਤਾਂ ਸੱਚ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਪਰ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੱਚਾਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨੇਵ ਵਜੋਂ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਕੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਇੱਕ ਉੱਠੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੋਰ ਵੀ, ਨਵੀਂ ਜੋਤਿ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸ ਜੋਤਿ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਸਬੂਤ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।”

“ਕੁਝ ਥੋੜ੍ਹੇ ਅਜੇ ਵੀ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋ ਕੇ ਗੁਜ਼ਰਿਆ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਰਪਾਪੂਰਵਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਬਚਾਏ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅੰਤ ਤਕ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰੇਰੀ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਤ ਤਕ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਗੁਜ਼ਰੇ, ਮੁੜ ਮੁੜ ਦੋਹਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣ। ਅਤੇ ਜੋ ਝੰਡਾ-ਬਰਦਾਰ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਡਿਗ ਪਏ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਬੋਲਣਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੱਚਾਈ ਕਿਹੜੀ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣਗੇ।”

“ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਜੋ ਅਜੇਹੇ ਸੁਨੇਹੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਵਾਲੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਢੇਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਕੰਮ ਵਾਰੰਵਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਹਨ ਅਤੇ ਆਦਰ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਲਾਗੂਅਤ, ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਨੀਂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਖੰਭ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਅਜਿਹੀ ਲਾਗੂਅਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਸ ਅਦਭੁਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਆਏ ਹਨ।” Selected Messages, ਪੁਸਤਕ 1, 161.